

MISNE NAKANE

RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 11. svibnja do 17. svibnja 2015.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
11.05.	Mamerto, Franjo Ponedjeljak	07:30 18:00	+obitelj Novosel, Orehović i Car, Zdravko i Dragana Ćurjak - Ivan, Anka i Ružica Fudurić, Franca Cvitković
12.05.	Sv. Leopold Bogdan Mandić Utorak	07:30 18:00	+ ob. Družak i Pintarić -Mara i Šime Mikić, ob. Šlat
13.05.	Bl. Djevica Marija Fatimska Srijeda	07:30 18:00	+ Franjo, Dragica i Anton Iskra, Stjepan, Katarina i Željko Živčić - Ladislav Jelenić
14.05.	Uzašašće Gospodinovo Četvrtak	07:30 18:00	+Josip i Jela Matasić; Karlo, Mato, Zdravko, Eva i Veronika Štimac -na nakanu
15.05.	Izidor, Dionizija Petak	07:30 18:00 18:30	+Branko Škvorc - Ljuba Ugarković, Marica Korenić, Antun Bosio -vjenčanje Kovačić Klišanin
16.05.	Ivan Nepomuk Subota	07:30	+ Kata i Franjo; Ivan Živčić
17.05.	Sedma Vazmena Nedjelja	09:00 10:30 18:00	+ Stjepan, Mijo i Anka Vrbanić župna sveta misa - procesija Gospa Fatimska; krštenje Petre Smajla - Marija Marković, Adela i Milan Medarić

- **Ženidbeni navještaj** u župi prebivališta: **Ante Erak**, sin Šime i Jelice r. Čudić, ekon. tehničar, M. Vrhovca 13, župa Novi Centar i **Andreja Vukelić**, kći Tomislava i Božice r. Kozlović, mag. primar. obraz., Knez Gorica 31, župa Vukmanić. Žele se vjenčati 23.05.2015. u Vukmaniću.
- **Hodočašće prvopričesnika na Mariju Bistricu** u subotu 16.svibnja 2015. Polazak u 8 sati ispred naše župne crkve. Povratak u popodnevnom satima.
- **U nedjelju 17. svibnja, svi prvopričesnici** obučeni u bijele haljine, proslava je Gospe Fatimske. Ako vrijeme dopusti procesija je uobičajenom trasom te nakon mise podjela je uspomena, svijeća, krunica i molitvenika.
- **Do srijede** najkasnije se javiti za susret sa papom Franjom. Cijena po osobi je 200,00 kn.

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA
SRCA ISUSOVA

**ŠESTA VAZMENA NEDJELJA - 10.05.2015. -
GODINA II., BR. 37**

"Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za prijatelje."

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Kao što je Otac ljubio mene, tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi. Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj. To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna. Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio! Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga. Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da oстане te vam Otac dadne što god zaištete u moje ime. Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge.«

Riječ Gospodnja. (Iv 15, 9-17)

Misli za današnje evanđelje

U kakvoga Boga vjeruju kršćani

Ako netko kao dijete nauči ispravno čitati, lijepo pisati, dobro računati, svirati, to mu ostaje za cijeli život. Ako u djetinjstvu nauči ispravno kršćanski živjeti, to je samo prvi korak, ali to još ne znači da će takvim ostati cijeloga života. O tome najbolje svjedoči primjer prvopričesnika i krizmanika koji znaju pokazivati puno revnosti u djetinjstvu, dobro se pripremiti za Prvu pričest i Krizmu, a kad to prođe, kao da kršćanski život nestane iz njih. I mnogi nekoć revni kršćani znaju ohladiti se, umoriti se, odlutati. Kao da je lakše postati nego ostati kršćaninom. A kršćanin bi trebao u svojoj vjeri rasti i napredovati, sazrijevati. Toga je Crkva duboko svjesna. Zato u današnjem zbornoj molitvi molimo upravo to - da ne solabi naš vjernički zanos i naša uskrasna radost koju liturgijski doživljavamo punih pedeset dana, te da ta naša vjera i spomen na Krista uskraslog bude vidljiv i "djelatan u našem životu i radu". Ono što vjerujemo, što nas uzdiže i raduje, želimo sačuvati u sebi, želimo i drugima svjedočiti svojim životom. Neka to bude naša trajna životna snaga.

[Pitanja za tiho razmišljanje:](#)

- 1.Kako primamo sakramente Prve pričesti i Krizme u svojoj obitelji?
- 2.Vjeru kao snaga za moj svakodnevni život ili zaboravljeni biser iz mladosti, koji je oдавna ohladio?

SVETAC TIJEDNA

Sveti Ivan Nepomuk, svećenik, mučenik (1340. - 1393.)

Na mnogim mostovima - osobito srednje Europe - pa i u našim krajevima - nalazi se često jedan svetački kip. Koga prikazuje? - Svećenika u reverendi, rocketi, s biretom na glavi, koji drži prst na ustima. Kao da sebi i prolaznicima želi naglasiti vrijednost šutnje, dužnost čuvanja povjerene tajne. To je kip sveca mostova i mučenika ispovjedne tajne svetog Ivana Nepomuka, koji po svojim kipovima postade jedan od najpoznatijih svetaca. S njim sam se upoznao još u svome djetinjstvu kad sam u Valpovu prolazio preko glavnoga mosta na Karašici. Na uglu kuće kraj mosta stajao je u niši veliki kip sv. Ivana Nepomuka. Danas se nalazi u župnom dvorištu u niši uz sjeverni zid župne crkve Bezgrješnog Začeca. Nisam tada o njemu mnogo znao, ali mi je bilo drago što ondje kraj mosta stoji jer sam osjećao da je i on jedna od svetinja, koje su nam u našoj župi prirasle srcu i bile drage. On je bio svjedokom naših tadašnjih velikih procesija na Svijećnicu, na Veliku subotu, na Florijanovo, u prosne dane, na Brašančevo i na Veliku Gospu. On je bio jedan od simbola svih onih svetih radosti koje smo tada doživljavali u središtu naše župe. Tome dragom svecu želim sada podignuti zahvalni spomen, a on nek nas svojim životom, primjerom i mučeničkom smrću vodi Kristu, izvoru svih svetih radosti!

Sveti Ivan se rodio u Pomuku, staro ime za današnji Nepomuk, u zapadnoj Češkoj, negdje između g. 1340-1350. Otac mu se zvao Velfin i bio je po svojoj prilici mjesni načelnik. Prve sigurne povijesne podatke o svecu imamo iz g. 1370., kad je kao praški klerik obavljao već službu javnog bilježnika. Narednih je godina bio pisar i bilježnik svih akata iz raznih postupaka u uredu generalnih vikara nadbiskupije. Za svećenika je zaređen oko g. 1380., a još iste godine imenovanjem čak iz Rima postavljen za župnika Sv. Gala u Pragu. U isto vrijeme obavljao je i službu tajnika i bilježnika nadbiskupa Ivana Jenštejna. Sve to govori da je bio izvanredna ličnost, kad je već kao mlad svećenik mogao obavljati tolike dužnosti. Da bi stekao što više kvalifikacija, dao se i na studij prava pa je u Pragu g. 1381. zadobio akademski stupanj bakalaureata. Zatim je pošao na daljnji studij prava u Padovu. Ondje bi godine 1386. izabran za rektora studenata, koji su bili rodom s onu stranu Alpa. A već sljedeće godine postade doktor prava. Vrativši se u Prag, imenovan je kanonikom zborne crkve Sv. Egidija, a g. 1389. zadobi kanonikat i u crkvi Sv. Petra i Pavla u Višegradu. G. 1390. iz župe Sv. Gala prijeđe za arhidakona u Žatec. Najvažnija i najodgovornija služba koju je u životu obavljao bila je da je postao generalni vikar energičnoga i pobožnoga nadbiskupa Jenštejna. Bilo je to baš u rujnu 1389. kad se razmahala tragična borba između nadbiskupa i despotskog kralja Vjenceslava IV., koji je nasilno želio prisvojiti crkvena dobra i postati potpuni gospodar Crkve u Češkoj. Posljednja faza borbe između kralja i Crkve bila je u jesen 1392., kad je kralj, potpirivan od svojih savjetnika, strašno divljao protiv klera. Neustrašivi je nadbiskup javno prosvjedovao protiv kraljeve samovolje, no unatoč tome jedan je kraljev službenik dao smaknuti trojicu klerika. Kralj još uvijek nije mirovao, već je pošto-poto htio ograničiti nadbiskupovu vlast. Htio je jednostavno podijeliti teritorij praške nadbiskupije i nakon smrti benediktinskog opata Raceka iz Kladrubyja osnovati ondje novu biskupiju te joj staviti na čelo svoga pouzdanika Vjenceslava Kralika iz Burenica. Bilo je to nevjerojatno uplitanje u posve crkvene unutarnje poslove. Međutim, kad je stari opat umro početkom g. 1393., monasi su izabrali novog opata u osobi monaha Olena.

Ivan Nepomuk, generalni vikar, po nadbiskupovoj naredbi, a protiv izričite kraljeve volje, potvrdio je 7. ožujka 1393. izbor novoga opata. Kralja je to raspalilo pa je zatvorio i Nepomuka i neke druge svećenike. Svi su oni bili podvrgnuti mučenju u kojem je sudjelovao sam kralj s bakljom u ruci. Ipak su pušteni na slobodu pošto su prije morali prisegnuti da će o svojoj torturi šutjeti. Iznimka je bila s Ivanom Nepomukom. On se kralju, valjda zbog svoga velikog ugleda, činio najopasnijim. Zato ga je kralj u noći 20. ožujka 1393. s glasovitog mosta Karla IV. dao baciti u Vltavu i tako Ivan pogibe kao mučenik. Tijelo mu je pronađeno te

sahranjeno najprije u crkvi Svetog Križa uz rijeku, a kasnije preneseno u katedralu Sv. Vida u Pragu. Posjetitelji te divne gotske katedrale u njezinoj desnoj lađi mogu još i danas vidjeti mučeničkov grob na kojem piše: Iohannes de Pomuk.

Papa Benedikt XIII. proglasio je 19. ožujka 1729. u Lateranskoj bazilici Ivana Nepomuka svecem i to mučenikom ispovjedne tajne. Međutim, njegovo je štovanje već davno prije bilo veoma prošireno i to ne samo u Češkoj, već i izvan njezinih granica. Iako je na temelju pouzdanih povijesnih izvora glavni razlog svečeve mučeničke smrti bio potvrđivanje opata u Kladrubyju, ne može se posve isključiti ni to da je bio kraljičin ispovjednik i kao takav čuvao pred ljubomornim kraljem ispovjednu tajnu ne htijući otkriti kralju išta od onoga što je doznao u ispovijedi. Ne postoji, naime, nikakav povijesni izvor koji bi to drugo pozitivno mogao pobiti. U Češkoj su se protiv štovanja Ivana Nepomuka žučljivo borili husiti, govoreći da je taj kult uveden kako bi umanjio veličinu Jana Husa. Otkriće pak nekih povijesnih dokumenata nakon Ivanove kanonizacije navelo je neke pretjerane kritičare da optuže Crkvu kako je proglasila svetim osobu koja uopće nije ni postojala, već ju je stvorila pučka legenda. Sve su te kritike posve neosnovane, jer ima obilje sigurnih povijesnih izvora koji govore o povijesnosti Ivana Nepomuka. Od njih je najvažniji onaj što ga je g. 1752. otkrio slavni prefekt Vatikanske biblioteke Giuseppe Simone Assemani. To je kodeks u kojem se nalaze pisana djela praškoga nadbiskupa Ivana Jenštejna, pa i izvorni tekst njegove optužbe protiv kralja Vjenceslava. U njemu se govori i o smrti Ivana Nepomuka. Prema tome, nije sporna ni Nepomukova opstojnost ni svetost.

Dakle, štujmo ga i u buduću kao i dosada! Svetog Ivana Nepomuka smatraju zaštitnikom ispovjednika, zaštitnikom dobroga glasa. Ona je sv. Ivana Nepomuka dugo vremena častila kao svoga drugotnoga zaštitnika. Njemu se nakon II. svjetskog rata mnogo utjecala i naša Hrvatska provincija, na poticaj tadašnjega provincijala oca Karla Grimma. Sveca zazivaju u pomoć i protiv poplava, a u nekim su se brdskim krajevima na njegov blagdan održavale procesije s Presvetim Sakramentom. One bi išle do njegovih kipova na mostovima, gdje se molilo za njegovu svetačku zaštitu. Iz solidarnosti s njegovom zemaljskom domovinom Češkom, gdje se Crkva nalazi u veoma teškim prilikama, molimo svetoga Ivana Nepomuka, zaštitnika Češke, da svojom zaštitom bdije nad svojom domovinom! Kada su 1719. otvorili grob Svetog Ivana Nepomuka, među zemnim ostatcima, kao i kod Svetog Antuna Padovanskog, pronašli su potpuno sačuvan jezik.

Ljubiti i biti ljubljen

Iskustvo nas uči da ljubav nije u tome da jedni druge gledamo, nego u tome da zajedno upravljamo pogled u istome smjeru.

Antoine de Saint Exupery